

Suðuroyingar tolnasta fólkaslag í verðini

– Suðuroyingar bera annars orð fyrri at hava stutt fjús, men hvat Strandferðsluni viðvíkur finna teir seg í tí mest ótrúliga

– Suðuroyingar eru tolnasta fólkaslag í verðini, tí eingin annar hevði funnið seg í teirri viðferð, teir fáa frá Strandferðsluni.

Soleiðis fullu ordini frá einum norðoyingi, Karini Brattaberg, á almennum fundi um suðuroysarglægingina, sum Suðuroyar Tjóðveldisfelag skipaði fyrri mikukvöldið í VB-húsinum í Vági.

Karin er kanska eitt sind-

ur inhabil, tí hon hevur búið í Suðuroy eitt langt áramál nú.

Men ikki skerst burtur, at nógvar merkiligar søgur vórðu sagdar á fundinum um, hvussu illa ferðasambandið millum Havnina og Suðuroynna riggaði.

Sjálv hevði Karin verið ein tús stutt fyrri jól, sum vardi triggjar ferðir so leingi, sum hann átti.

– Stórkavi var og Teistin

mátti fara bæði á Tvøroyri og á Vág. Bíðað varð tveir tímar útyvir tíðina eftir fólki. Men tað kom ikki manningini til hugs at seta bílarnar, sum skuldu til Vágs, fyrri seg. Tískil máttu allir bílarnir í land á Tvøroyri og vágsbílararnir máttu so um borð einaferð aftur. Teistin var á Vági kl. 02.00 um náttina...

Einki skil á

Ført varð eisini fram, at tað er vanligur kostur, at skipið fer bæði hálvan, ein, tveir tímar og upp í triggjar tímar ov seint av Havnini.

– Hóast skipið liggur allan dagin fyrri einki á Havnini, tórnar manningin ikki til fyrrrenn beint áðrenn hann eigur at sigla og tá er ov seint at fáa farm, trailarar og aðrar bílar umborð.

– Tað kemur eisini fyrri, at skipið fer av Havnini á Vág, men skiftir kós á hálvari leið og fer á Tvøroyri istaðin.

– Heldur ikki er óvanligt, at Teistin fer av Drelnesi um morgunin, men leggur at yviri á Tvøroyri um kvöldið, ella øvugt. Tað er einki serligt hjá fólki, sum hava sett bilin á ferjuleguna, meðan tey eru í Havn um dagin.

Eftir fundin fortaldi ein áhoyrari undirritaða, at illveðurs-víkuskiftið 6.-7. jan

– Nógva halda, at Suðuroyingar bara grenja. Men tað er helst neyðugt at vera suðuroyingur fyrri at skilja, hvussu vánalig tænastan hjá Strandferðsluni er tann vegin

hevði eisini verið heilt »stuttligt«.

Leygarkvöldið avlýsti hann ferðina suður, men skuldi sigla á middegi sunnudagin istaðin. Tá fólk komu á keiina fingur tey at vita, at hann sigldi ikki tá, men at nærri boð komu kl. 16. Klokkan 16 høvdu fólk aftur hættað sær út í illveðrið, men tá var lúkan uppi og onki menniskja at siggja.

Onkur fann so uppá at ringja umborð. Nei, nei, Teistin sigldi ikki enn. Nærri boð komu á midnætt. Kl. 23 høvdu fólk ringt um borð og fingið at vita, at »teir roknaðu avgjørt ikki við at sigla«. Kl. 23.45 ringdi onkur um borð og fekk at vita, at onki var avgjört, men at nærri boð komu á midnætt. Á midnætt ringdi sama fólk umborð aftur og fekk at vita, at Teistin skuldi sigla.

– Nær?

– Ja, vit sigla nú. Vit loysa beint nú.

Har var onki at gera, hann var afturútsigldur. Tá ið Teistin kom á Drelnes á nátt, kom ofta fyrri, at ongar Bygdaleiðir vóru fyrri fólk...

Onki at vita

Fólk fyltist eisini á, at ferðafólkið ongantíð fekk nakað at vita, tá ið nakað óvanligt var á vási. Tað kom næstan ikki fyrri, at boðað varð frá um hátalaran tá ið broytingar tóku seg upp. Ferðin kundi vara bæði tær og triggjar ferðir longri enn ásett, uttan eitt orð. Víst varð eisini á, at av tí at ferðastílin varð so ofta broytt, var ofta brúk fyrri at ringja á Farstøðina í Havn, men har kom meira enn so fyrri, at upplýsingar haðani vóru ikki eftirfarandi.

Lovaði at royna

Thomas Arabo, sum sat við pallborðið á fundinum, tók atfinningarnar at sær og hann lovaði at royna at fáa tað í rættlag, hann kundi.

Hann segði, at sumt av tí, ført varð fram, kundi Strandferðslan ikki gera so nógva við, men í øðrum før-um viðgækk hann, at tænastan kundi verið betri og hann lovaði at tosa við manningina um hetta, tí tað kundi fáast í rættlag, uttan at tað kostaði.

Hann segði annars, at hann hevði roynt at prentað í fólkið umborð, at tá ið ferðastílin ikki helt, skuldi ferðafólkið hava eina grundgeving. Tað kostar so einki, segði hann. Hann viðgækk eisini, at Strandferðslan gav ov vánaligar upplýsingar.

– Hetta er ein stórir trupulleiki, sum vit vita av, og sum vit gera nógva ið. Eg rokni við, at vit skjótt fáa eina aðra skipan, sum fer at bæta munandi um støðuna, men tað verður dyrt at fáa í rættlag, segði Thomas Arabo.

Ongantíð aftur

Men Thomas Arabo vildi ikki ganga við til, at skilið altíð hevði verið so vánaligt.

– Hesin veturin hevur verið tann ringasti, eg havi upplivað og eg vóni aldrin at uppliva nakað líknandi aftur, segði hann.

Hann vísti á, at Teistin hevði havt maskinskaða eftir maskinskaða og tað var orsök til, at siglingin hevði verið so nógva darvað.

Thomas Arabo segði, at Strandferðslan hevði roynt at havt Teistan í sigling so nógva sum yvirhøvur gjørligt, hóast tað bara var við »hálvum« skipi.

– Hin møguleikin var, at vit lögdu skipið í langa tíð, men tað haldi eg, hevði verið nógva verri.

Hann upplýsti, at milliónir vóru brúktar til umvælingar umborð á Teistanum og riggar alt tað, sum tað skal, er Teistin sum spildurnýggjur.

Og so mátti hann einaferð með alla mana pástandin í jørdina um, at Teistin var um at detta sundur.

– Vit eru undir strongum eftirliti og vit loysa ikki skip, sum detta sundur.

Spurningur um pengar

Hann greiddi eisini frá, hví Teistin ofta er ov seinur av Havnini.

– Tað er m.a. ein spurningur um lønarsáttmálar og um pengar, sigur hann.

– Lønarsáttmálarnir eru tungar at arbeiða við og vit royna at avmarka tímarnar mest gjørligt fyrri at spara.

– Onkuntíð hevur verið bíðað eftir ferðafólki frá flogfarinum. Tað er ein skiparaavgjört burturav, men eg skilji væl, at tað kann vera ringt at siga nei viðhvørt.

– Tað hevur eisini verið ein trupulleiki, at Drelnes hevur ikki roynt nóg væl sum samferðsluhavn. Tí nýðist Teistin at skifta at-løgupláss viðhvørt.

Ongi nýggj skip enn

Eitt er í øllum førum greitt: Strandferðslan fær ikki nýggj skip fyrstu árin.

Bæði Thomas Arabo og Sámál Petur í Grund, landsstýrismaður í samferðslumálum, gjørdu greitt, at tað er óðamannaverk at fara at hugsa um nýggj skip enn.

– Frá okkum kemur onki tilmæli um nýtt skip enn, sigur Thomas Arabo, og hesum tók landsstýrismaðurin undir við.

Trupulleikin er, at arbeið verður við at seta nýggj krøv til tryggin á ferðamannaskipum og hesi krøv verða ikki greidd fyrr enn í 1999.

– Krøvini til ferðamannaskip harðna alla tíðina og síðani syndarlugu Estonian-lukkuðna hevur verið heilt »galnið«, segði Thomas Arabo.

Teir vistu tó at siga, at í summar, ella í heyst kemur ein ábending um, hvørji

krøv verða sett.

– Eftir tað er ætlanin at gera eina greiða raðfesting um, hvussu skipini skulu skiftast út, segði landsstýrismaðurin. Skipini eru dyr at halda, tí tey eru gomul, men til tá mugu vit klára okkum sum best, varð sagt.

– Eg kann hugsa mær, at tá ið vit fáa nýggj skip, eru tey nógva framkomnari tekniskt og harvið bífirgari í rakstri. Tí kundi kanska borið til at økt túratálið tá, fyrri somu upphædd, sum nú verður brúkt, segði Sámál Petur í Grund.

Thomas Arabo segði, at tað, hann er mest bangin fyrri, er einum móguligum kravi um, at bildekkjið skal skilast av við skottum.

– Sámál Petur í Grund segði, at til Suðuroynna mugu vit hava stórt og gott skip.

– Í dag er heilt óhugsandi at bakka aftur til skip á

